

STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNICH

Preambuła

Mając na uwadze wynikający z ustawy dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich, obowiązek wprowadzenia na podmioty świadczące usługi hotelarskie oraz turystyczne, a także prowadzące inne miejsca zakwaterowania zbiorowego, standardów w zakresie niezbędnym do zapewnienia ochrony małoletnich oraz uznając istotną rolę biznesu w zapewnieniu poszanowania praw Dzieci, w szczególności prawa do ochrony ich godności i wolności od wszelkich form krzywdzenia Biuro Turystyki UNITUR Tomasz Wasik, przyjmuje niniejszy dokument, jako wzór standardów, zasad i procedur w przypadku podejrzenia, że Dziecko, które przebywa podczas wycieczek szkolnych, obozów i kolonii letnich oraz obozów zimowych nie dzieje się krzywda oraz zapobiega takim zagrożeniom.

Postanowienia ogólne

1. Biuro Turystyki UNITUR Tomasz Wasik prowadzi swoją działalność z najwyższym poszanowaniem praw człowieka, w szczególności praw Dzieci jako osób szczególnie wrażliwych na krzywdzenie.
2. Biuro Turystyki UNITUR Tomasz Wasik uznaje swoją rolę w prowadzeniu biznesu społecznie odpowiedzialnego i promowaniu pożądaných postaw społecznych.
3. Biuro Turystyki UNITUR Tomasz Wasik w szczególności podkreśla istotność prawnego i społecznego obowiązku zawiadamiania organów ścigania o każdym przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę Dzieci i zobowiązuje się szkolić swój Personel w tym zakresie.
4. Biuro Turystyki UNITUR Tomasz Wasik zobowiązuje się edukować Personel na temat okoliczności wskazujących, że Dziecko przebywające podczas imprez turystycznych może być krzywdzone oraz w sposobów szybkiego i odpowiedniego reagowania na takie sytuacje.

Akty prawne:

1. Ustawa z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (Dz. U. z 2023 r. poz. 1304, 1606),
2. Ustawa z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. z 2023 r. poz. 2809),
3. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. z 2024 r. poz. 17).
4. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 37),
5. Ustawa z dnia z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1550, 1429, 1606, 1615, 1667, 1860, 2760),
6. Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1249, z 2023 r. poz. 289, 535, 1606), oraz pozostałe akty prawne regulujące zatrudnianie pracowników oraz współpracę z podmiotami zewnętrznymi, również wewnętrzne regulaminy pracy.

Definicje

Obiekty turystyczne – obiekty hotelarskie oraz inne obiekty, w których są świadczone usługi hotelarskie określone w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych (Dz.U. z 2023 r. poz. 1944)

Dziecko/maloletni - na potrzeby niniejszych standardów przyjmuje się, że dzieckiem, jest każda osoba, która nie ukończyła 18 roku życia.

Opiekun dziecka – przedstawiciel ustawowy dziecka: rodzic albo opiekun; rodzic zastępczy; opiekun tymczasowy (czyli osoba upoważniona do reprezentowania małoletniego obywatela Ukrainy, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez opieki osób dorosłych)

Obca osoba dorosła to każda osoba powyżej 18 roku życia, która nie jest dla dziecka jego opiekunem, w rozumieniu pkt 3.

Krzywdzenie dziecka - Krzywdzenie dziecka - krzywdzenie dziecka to każde zachowanie względem dziecka, które stanowi wobec niego czyn zabroniony. Oprócz tego krzywdzeniem jest zaniechanie (zamierzone lub niezamierzone), działanie lub zaniechanie a także każdy jego rezultat, skutkujący naruszeniem praw, swobody, dóbr osobistych dziecka i zakłóceniem jego rozwoju.

Wyróżnia się następujące, podstawowe formy krzywdzenia:

Przemoc fizyczna wobec dziecka. Jest to jednorazowe bądź powtarzające się działanie bądź zaniechanie wskutek którego dziecko doznaje faktycznej fizycznej krzywdy lub jest na nią potencjalnie zagrożone. Krzywda stanowi rezultat działania bądź zaniechania ze strony rodzica, opiekuna, osoby odpowiedzialnej za dziecko, posiadającej nad nim władzę lub takiej, której ufa.

Przemoc psychiczna wobec dziecka. Jest to przewlekła, nie fizyczna, szkodliwa interakcja pomiędzy dzieckiem a osobą za nie odpowiedzialną lub osobą, której dziecko ufa. Tak jak w przypadku przemocy fizycznej obejmuje zarówno działania, jak i zaniechania.

Do przejawów przemocy psychicznej zaliczamy m.in.:

- niedostępność emocjonalną;
- zaniechanie emocjonalne;
- relacja z dzieckiem oparta na wrogości, obwinianiu, oczernianiu, odrzucaniu;
- nieodpowiednie rozwojowo lub niekonsekwentne interakcje z dzieckiem;
- niedostrzeganie lub nieuznawanie indywidualności dziecka;
- niedostrzeganie lub nieuznawanie granic psychicznych między dzieckiem a osobą odpowiedzialną;
- nieodpowiednia socjalizacja, demoralizacja;
- sytuacje w których dziecko jest świadkiem przemocy;

Przemoc seksualna wobec dziecka (wykorzystywanie seksualne dziecka). Jest to angażowanie dziecka poprzez dorosłego lub inne dziecko w aktywność seksualną. Dotyczy sytuacji gdy nie dochodzi do kontaktu fizycznego (np. ekshibicjonizm, molestowanie werbalne - np. prowadzenie rozmów o treści seksualnej nieadekwatnej do wieku dziecka, komentowanie w sposób seksualny wyglądu zachowania dziecka, zachęcanie do kontaktu z treściami pornograficznymi, grooming - strategie nie seksualnego uwodzenia dziecka z intencją nawiązania kontaktu seksualnego w przyszłości) i gdy do takiego kontaktu dochodzi (sytuacje takie jak: dotykanie dziecka, stosunek seksualny, zmuszanie dziecka do dotykania ciała sprawcy). Każda czynność seksualna podejmowana z dzieckiem przed ukończeniem 15 roku życia jest przestępstwem. W przypadku dzieci mówimy o wykorzystaniu seksualnym, kiedy między wykorzystującym (dorosły, inne dziecko a wykorzystywanym (dziecko) z uwagi na wiek lub stopień rozwoju zachodzi relacji władzy, opieki czy zależności. Do innej formy wykorzystywania seksualnego dzieci zalicza się wyzyskiwanie seksualne. Jest to jakiegokolwiek faktyczne lub usiłowane nadużycie podatności dziecka na zagrożenia, przewagi sił lub zaufania

- w celu seksualnym. Wzysk seksualny obejmuje (choć nie jest to konieczne) czerpanie zysków finansowych, społecznych lub politycznych z wykorzystania seksualnego. Szczególne zagrożenie wyzyskiem seksualnym ma miejsce podczas kryzysów humanitarnych. Zagrożenie wyzyskiem seksualnym dotyczy zarówno samych dzieci, jak i opiekunów tych dzieci, mogących paść ofiarą wyzysku.

Zaniedbywanie dziecka Jest to chroniczne lub incydentalne niezaspokajanie fizycznych i psychicznych potrzeb dziecka. Może przyjmować formę nierespektowania praw dziecka, co w rezultacie prowadzi do zaburzeń w jego zdrowiu i/lub rozwoju. Do zaniedbywania dziecka dochodzi w relacjach dziecka z osobą zobowiązaną do opieki, wychowania, troski i ochrony.

Przemoc rówieśnicza (nękanie rówieśnicze, bullying). Przemoc rówieśnicza ma miejsce gdy dziecko doświadcza różnych form nękania ze strony rówieśników. Dotyczy działań bezpośrednich lub z użyciem technologii komunikacyjnych (np. za pośrednictwem Internetu i telefonów komórkowych). Przemoc rówieśniczą obserwujemy, gdy szkodliwe działanie ma na celu wyrządzenie komuś przykrości lub krzywdy (intencjonalność), ma charakter systematyczny (powtarzalność), a ofiara jest słabsza od sprawcy bądź grupy sprawców. Obejmuje:

- przemoc werbalną (np. przezywanie, dogadywanie, ośmieszanie);
- przemoc relacyjną (np. wykluczenie z grupy, ignorowanie, nastawianie innych przeciwko osobie, szantaż);
- przemoc fizyczną (np. pobicie, kopanie, popychanie, szarpanie);
- przemoc materialną (np. kradzież, niszczenie przedmiotów);
- cyberprzemoc/przemoc elektroniczną (np. złośliwe wiadomości
- w komunikatorach, wpis w serwisie społecznościowym, umieszczanie w Internecie zdjęć lub filmów ośmieszających ofiarę);
- wykorzystanie seksualne - dotykanie intymnych części ciała lub zmuszanie do stosunku płciowego lub innych czynności seksualnych przez rówieśnika,
- przemoc uwarunkowaną normami i stereotypami związanymi z płcią (np. przemoc w relacjach romantycznych między rówieśnikami).

Przestępstwo na szkodę dziecka – kodeks karny co do zasady zawiera katalog czynów zabronionych, które mogą być popełnione na szkodę dorosłych i dzieci. Dodatkowo przewidziane są w nim czyny zabronione, które znajdują zastosowanie w przypadku ich popełnienia na szkodę osoby małoletniej, w tym także osoby małoletniej, która nie ukończyła do 15 roku życia (Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny) (Dz. U. z 2024 r. poz. 17)

Pracownik to osoba zatrudniona na umowę o pracę lub świadcząca pracę na podstawie zbliżonej umowy (np. zlecenie, B2B, umowa o dzieło), a także stażysta, praktykant, wolontariusz itp.

Pracownikiem pracującym z dziećmi jest każda osoba, której rzeczywiste obowiązki są związane z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi.

Organizator imprez turystycznych - przedsiębiorcy wpisani do rejestru organizatorów turystyki i przedsiębiorców ułatwiających nabywanie powiązanych usług turystycznych, o którym mowa w art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 2211). Przedsiębiorstwo: Biuro Turystyki UNITUR Tomasz Wasik.

Standardy – Standardy ochrony małoletnich w Biuro Turystyki UNITUR Tomasz Wasik.

Zasady zapewniające bezpieczne relacje między Personelem a Dzieckiem

1. Naczelną zasadą wszystkich czynności podejmowanych przez Personel jest działanie dla dobra Dziecka i w jego najlepszym interesie.
2. Personel traktuje Dziecko z szacunkiem oraz uwzględnia jego godność i potrzeby. Niedopuszczalne jest stosowanie przemocy wobec Dziecka w jakiegokolwiek formie. Personel realizując te cele działa w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych organizacji oraz swoich kompetencji.
3. Personel jest zobowiązany do utrzymywania profesjonalnej relacji z Dziećmi i każdorazowego rozważenia, czy reakcja, komunikat bądź działanie wobec Dziecka są adekwatne do sytuacji, bezpieczne, uzasadnione i sprawiedliwe wobec innych Dzieci. Personel zobowiązany jest działać w sposób otwarty i przejrzysty dla innych, aby zminimalizować ryzyko błędnej interpretacji jego zachowania.
4. W komunikacji z Dziećmi Personel zobowiązany jest zachowywać cierpliwość i szacunek, słuchać uważnie Dzieci i udzielać im odpowiedzi adekwatnych do ich wieku i danej sytuacji.
5. Nie wolno zawstydzać, upokarzać, lekceważyć i obrażać Dziecka. Nie wolno krzyczeć na Dziecko w sytuacji innej niż wynikająca z bezpieczeństwa Dziecka lub innych Dzieci.
6. Nie wolno ujawniać informacji wrażliwych dotyczących Dziecka wobec osób nieuprawnionych, w tym wobec innych Dzieci. Obejmuje to wizerunek Dziecka, informacje o jego/jej sytuacji rodzinnej, ekonomicznej, medycznej, opiekuńczej i prawnej.
7. Podejmując decyzje dotyczące Dziecka, Personel zobowiązany jest poinformować je o tym i starając się brać pod uwagę jego oczekiwania.
8. Personel zobowiązany jest szanować prawo Dziecka do prywatności. Jeśli konieczne jest odstępstwo od zasady poufności, aby chronić Dziecko, Personel zobowiązany jest wyjaśnić mu to najszybciej jak to możliwe.
9. Personel zobowiązany jest zadbać o to, aby być w zasięgu wzroku lub słuchu innych członków Personelu, kiedy prowadzi aktywności z dziećmi. W wyjątkowych i uzasadnionych sytuacjach, kiedy członek Personelu musi zostać z Dzieckiem sam na sam, zawsze zobowiązany jest powiadomić o tym inne osoby z Personelu oraz jeśli to możliwe i zasadne Opiekuna Dziecka, a także zobowiązany jest poinformować, w którym dokładnie miejscu będzie przebywać wraz z Dzieckiem
10. Nie wolno zachowywać się w obecności Dziecka w sposób niestosowny. Obejmuje to używanie wulgarnych słów, gestów i żartów, czynienie obraźliwych uwag, nawiązywanie w wypowiedziach do aktywności bądź atrakcyjności seksualnej oraz wykorzystywanie wobec Dziecka relacji władzy lub przewagi fizycznej (zastraszanie, przymuszanie, groźby).
11. Personel zobowiązany jest do zapewnienia Dzieci, że jeśli czują się niekomfortowo w jakiejś sytuacji, wobec konkretnego zachowania czy słów, mogą o tym powiedzieć Personelowi lub kierownikowi obiektu i mogą oczekiwać odpowiedniej reakcji i/lub pomocy.
12. Nie wolno nawiązywać z Dzieckiem jakichkolwiek relacji romantycznych lub seksualnych ani składać mu propozycji o nieodpowiednim charakterze. Obejmuje to także seksualne komentarze, żarty, gesty oraz udostępnianie Dzieciom treści erotycznych i pornograficznych bez względu na ich formę.
13. Nie wolno utrwalać wizerunku Dziecka (filmowanie, nagrywanie głosu, fotografowanie) dla potrzeb prywatnych. Dotyczy to także umożliwienia osobom trzecim utrwalenia wizerunków Dzieci bez uprzedniej zgody Opiekunów Dziecka oraz samego Dziecka.
14. Nie wolno proponować Dzieciom alkoholu, wyrobów tytoniowych ani nielegalnych substancji, jak również używać ich w obecności Dzieci.
15. Każde przemocowe działanie wobec Dziecka jest niedopuszczalne. Nie wolno bić, szturchać, popychać ani w jakikolwiek sposób naruszać integralności fizycznej Dziecka, ani dotykać Dziecka w sposób, który może być uznany za nieprzyzwoity lub niestosowny.
16. Kontakt z Dziećmi powinien odbywać się wyłącznie w godzinach pracy i dotyczyć celów mieszczących się w zakresie obowiązków Personelu. Nie wolno zapraszać Dzieci do swojego miejsca zamieszkania, ani spotykać się z nimi poza

godzinami pracy. Obejmuje to także kontakty z Dziećmi poprzez prywatne kanały komunikacji (prywatny telefon, e-mail, komunikatory, profile w mediach społecznościowych).

Zasady identyfikacji Dziecka przebywającego na imprezach turystycznych organizowanych przez Biuro Turystyki UNITUR Tomasz Wasik i jego relacji w stosunku do osoby dorosłej, z którą przebywa

1. Przyjmując Dziecko na imprezę turystyczną zawsze kiedy jest to możliwe, należy dokonywać identyfikacji Dziecka i jego relacji z osobą dorosłą, z którą przebywa.
2. Przeprowadzenie identyfikacji Dziecka przez Personel recepcji jest obowiązkowe w sytuacjach nietypowych i podejrzanych, wskazujących, że istnieje ryzyko krzywdzenia Dziecka.
3. W celu identyfikacji Dziecka i jego relacji w stosunku do osoby, z którą przebywa należy:
 - zapytać o tożsamość Dziecka oraz o relację Dziecka w stosunku do osoby, z którą przybyło lub w nim przebywa. W tym celu można poprosić o dokument tożsamości Dziecka lub inny dokument potwierdzający, że osoba dorosła ma prawo do sprawowania opieki nad Dzieckiem. W przypadku braku dokumentu tożsamości można poprosić o podanie danych Dziecka (imię, nazwisko, adres, numer PESEL);
 - w przypadku braku dokumentów wskazujących na pokrewieństwo Dziecka i osoby dorosłej należy zapytać o tę relację osobę dorosłą oraz Dziecko;
 - jeżeli osoba dorosła nie jest Opiekunem Dziecka, należy zapytać, czy posiada dokument świadczący o zgodzie Opiekunów Dziecka na wspólny wyjazd osoby dorosłej z Dzieckiem (np. pisemne oświadczenie wyrażające zgodę co najmniej jednego z rodziców Dziecka/opiekunów prawnych. Jednak w przypadku braku porozumienia między rodzicami Dziecka należy poinformować rodziców o konieczności rozstrzygnięcia sprawy przez sąd rodzinny);
 - jeżeli osoba dorosła nie posiada dokumentu zgody Opiekunów Dziecka, należy poprosić o numer telefonu wyżej wymienionych, aby zadzwonić i potwierdzić przebywanie Dziecka z obcą osobą dorosłą za wiedzą i zgodą Opiekunów Dziecka.
5. W przypadku oporu ze strony osoby dorosłej co do okazania dokumentu Dziecka lub wskazania relacji należy wyjaśnić, że procedura służy zapewnieniu Dzieciom korzystającym bezpieczeństwa i obowiązek taki wynika z przepisów powszechnie obowiązującego prawa.
6. W przypadku gdy rozmowa nie rozwieje wątpliwości dotyczących podejrzenia wobec dorosłego i jego intencji skrzywdzenia Dziecka, należy dyskretnie powiadomić właściciela Biuro Turystyki UNITUR Tomasz Wasik (+48 583 44 66 55) lub osobę przez niego wyznaczoną oraz pracowników ochrony (o ile są na terenie obiektu). Aby nie wzbudzać podejrzeń, można np. powołać się na konieczność skorzystania ze sprzętów na tyłach recepcji, prosząc osobę dorosłą, aby poczekała wraz z Dzieckiem w holu, restauracji lub innym miejscu.
7. Od momentu kiedy pojawiły się pierwsze wątpliwości, zarówno Dziecko, jak i osoba dorosła powinni być pod stałą obserwacją Personelu i nie pozostawać sami.
8. Właściciel Biuro Turystyki UNITUR Tomasz Wasik lub osoba przez niego wyznaczona podejmuje decyzję o zawiadomieniu policji lub w razie wątpliwości przejmuje rozmowę z podejrzaną osobą dorosłą w celu uzyskania dalszych wyjaśnień.
9. W przypadku gdy rozmowa potwierdzi przekonanie o próbie lub popełnieniu przestępstwa na szkodę Dziecka, przełożony zawiadamia o tym fakcie policję. Dalej stosuje się zasady w przypadku okoliczności wskazujących na skrzywdzenie Dziecka.
10. W przypadku gdy świadkami nietypowych lub podejrzanych sytuacji jest Personel innych komórek organizacyjnych, np. serwis sprzątający, obsługa pokoi, pracownicy baru i restauracji, ochrony, powinni oni o tym niezwłocznie zawiadomić właściciela Biuro Turystyki UNITUR Tomasz Wasik lub osobę przez niego wyznaczoną, która zadecyduje o podjęciu odpowiednich działań.

Zasady i procedury reagowania w przypadku uzasadnionego przypuszczenia, że dobro Dziecka jest zagrożone; osoby odpowiedzialne za składanie zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę Dziecka

1. Personel posiada wiedzę i w ramach wykonywanych obowiązków zwraca uwagę na czynniki ryzyka i symptomy krzywdzenia Dzieci.
2. Zagrożenie bezpieczeństwa Dzieci może przybierać różne formy, z wykorzystaniem różnych sposobów kontaktu i komunikowania.
3. Personel zobowiązany jest niezwłocznie informować właściciela Biuro Turystyki UNITUR Tomasz Wasik o każdym podejrzeniu krzywdzenia Dziecka.
4. Interwencja prowadzona jest przez właściciela Biuro Turystyki UNITUR Tomasz Wasik, który może wyznaczyć na stałe do tego zadania inną osobę, chyba że wystarczające będą działania Personelu w tym zakresie. W przypadku wyznaczenia takiej osoby jej dane (imię, nazwisko, email, telefon) zostaną podane do wiadomości Personelu, Dzieci i Opiekunów Dzieci.
5. Uzasadnione podejrzenie krzywdzenia Dziecka występuje wtedy, gdy:
 - Dziecko ujawniło Personelowi fakt krzywdzenia,
 - Personel zaobserwował krzywdzenie,
 - Dziecko ma na sobie ślady krzywdzenia (np. zadrapania, zasinienia), a zapytane odpowiada niespójnie i/lub chaotycznie lub/i popada w zakłopotanie bądź występują inne okoliczności mogące wskazywać na krzywdzenie np. znalezienie materiałów pornograficznych z udziałem Dzieci w pokoju osoby dorosłej;
 - Opiekun Dziecka lub osoba trzecia zgłosił fakt krzywdzenia Dziecka.
6. W przypadku podejrzenia krzywdzenia Dziecka przez inne Dziecko przebywające (np. na zajęciach grupowych) należy przeprowadzić rozmowę z Dzieckiem podejrzanym o krzywdzenie (w miarę możliwości przy Opiekunie Dziecka) oraz Opiekunem Dziecka, a także oddzielnie z Dzieckiem poddawany krzywdzeniu (w miarę możliwości przy Opiekunie Dziecka) oraz Opiekunem Dziecka. Należy zadbać o bezpieczeństwo Dziecka i odseparować je od Dziecka podejrzanego o krzywdzenie. Ponadto należy rozmawiać z innymi osobami mającymi wiedzę o zdarzeniu. W trakcie rozmów należy dążyć do ustalenia przebiegu zdarzenia. W zależności od charakteru zdarzenia Personel samodzielnie podejmuje działania wyjaśniające i naprawcze lub bezzwłocznie informuje właściciela Biuro Turystyki UNITUR Tomasz Wasik w celu przeprowadzenia interwencji.
7. W razie podejrzenia, że Dziecko doświadcza ze strony innego Dziecka przemocy z uszczerbkiem na zdrowiu, wykorzystania seksualnego lub/i zagrożone jest jego życie bądź powtarzającej się przemocy fizycznej, powtarzającej się przemocy psychicznej lub powtarzających się niepokojących innych zachowaniach osoba interweniująca zobowiązana jest dodatkowo złożyć zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa lub zawiadomić najbliższy sąd rodzinny.
8. W przypadku podejrzenia krzywdzenia Dziecka przez Opiekuna Dziecka/osobę z którą przebywa w formie:
 - przemocy z uszczerbkiem na zdrowiu, wykorzystania seksualnego i/lub zagrożone jest jego życie, Personel zobowiązany jest zadbać o bezpieczeństwo Dziecka i odseparować je od Opiekuna Dziecka/osoby z którą przebywa podejrzaną o krzywdzenie oraz zawiadomić policję pod numerem 112 lub 997;
 - innych przestępstw, osoba interweniująca zobowiązana jest powiadomić policję lub prokuraturę składając zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa;
 - jednorazowej innej przemocy fizycznej (np. klapsy, popychanie, szturchanie), przemocy psychicznej (np. poniżanie, dyskryminacja, ośmieszanie) lub innych niepokojących zachowań (tj. krzyk, niestosowne komentarze), Personel zobowiązany jest zadbać o bezpieczeństwo Dziecka, przeprowadzić rozmowę z Opiekuna Dziecka/ osobą z którą przebywa podejrzaną o krzywdzenie, w przypadku powtarzającej się przemocy osoba interweniująca zobowiązana jest powiadomić właściwy ośrodek pomocy

społecznej, równolegle składając do sądu rodzinnego wnioski o wgląd w sytuację rodziny.

9. W przypadku powzięcia przez członka Personelu podejrzenia, że Dziecko jest krzywdzone przez osoby trzecie (w tym członka Personelu) w formie:
 - przemocy z uszczerbkiem na zdrowiu, wykorzystania seksualnego lub/i zagrożone jest jego życie, Personel zobowiązany jest zadbać o bezpieczeństwo Dziecka i odseparować je od osoby podejrzanej o krzywdzenie oraz zawiadomić policję pod nr 112 lub 997;
 - innych typów przestępstw, Personel zobowiązany jest zadbać o bezpieczeństwo Dziecka i odseparować je od osoby podejrzanej o krzywdzenie oraz poinformować na piśmie policję lub prokuraturę, składając zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa;
 - jednorazowej innej przemocy fizycznej (np. klapsy, popychanie, szturchanie) lub przemocy psychicznej (np. poniżanie, dyskryminacja, ośmieszanie), Personel jest zobowiązany zadbać o bezpieczeństwo Dziecka i odseparować je od osoby podejrzanej o krzywdzenie. Osoba interweniująca zobowiązana jest zakończyć współpracę z osobą krzywdzącą Dziecko;
 - innych niepokojących zachowań (tj. krzyk, niestosowne komentarze), Personel zobowiązany jest zadbać o bezpieczeństwo Dziecka i odseparować je od osoby podejrzanej o krzywdzenie oraz osoba interweniująca zobowiązana jest przeprowadzić rozmowę dyscyplinującą, a w przypadku braku poprawy zakończyć współpracę.
10. W sytuacji podejrzenia krzywdzenia Dziecka należy uniemożliwić Dziecku oraz osobie podejrzewanej o krzywdzenie Dziecka oddalenie się.
11. W uzasadnionych przypadkach można dokonać obywatelskiego zatrzymania osoby podejrzewanej. W takiej sytuacji, do czasu przybycia policji należy trzymać tę osobę pod nadzorem dwóch pracowników w osobnym pomieszczeniu z dala od widoku innych osób.
12. W każdym przypadku należy zadbać o bezpieczeństwo Dziecka. Dziecko powinno przebywać pod opieką pracownika do czasu przyjazdu policji.
13. W przypadku uzasadnionego podejrzenia, że doszło do popełnienia przestępstwa powiązanego z kontaktem Dziecka z materiałem biologicznym sprawcy (sperma, ślina, naskórek), należy w miarę możliwości nie dopuścić, aby Dziecko myło się oraz jadło/piło do czasu przyjazdu policji.
14. Po odbiorze Dziecka przez policję należy zabezpieczyć materiał z monitoringu oraz inne istotne dowody (np. dokumenty) dotyczące zdarzenia i na wniosek służb przekazać ich kopię listem poleconym lub osobiście prokuratorowi lub policji.
15. Personel oraz osoba interweniująca ma obowiązek sporządzić notatkę służbową ze zdarzenia oraz podjętych działań. Notatka może mieć formę pisemną lub mailową.
16. Po interwencji należy opisać zdarzenie w ewidencji zdarzeń zagrażających dobru Dziecka. Ewidencję zdarzeń zagrażających dobru Dziecka prowadzi osoba wyznaczona przez właściciela Biuro Turystyki UNITUR Tomasz Wasik.

Zatrudnianie osób do pracy z Dziećmi

1. Wszystkie osoby pracujące z dziećmi muszą być dla nich bezpieczne, co oznacza m. in., że ich historia zatrudnienia powinna wskazywać brak przypadków krzywdzenia dzieci w przeszłości. W związku z tym Właściciel BT UNITUR dokonując sprawdzenia kwalifikacji osoby do zatrudnienia oraz predyspozycji dających rękojmię zapewnienia bezpieczeństwa zapoznaje się z:
 - danymi osobowymi pozwalającymi na pełną identyfikację osobową oraz pełnymi danymi kontaktowymi osoby zatrudnianej;
 - dokumentami potwierdzającymi wykształcenie, kompetencje i doświadczenie w pracy z dziećmi;
 - informacją z Rejestru Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym oraz informacją z Krajowego Rejestru Karnego.

2. Właściciel BT UNITUR przed zatrudnieniem osoby weryfikuje dane osobowe kandydata/kandydatki w rejestrze Sprawców Przepięstw na Tle Seksualnym (rejestr z dostępiem ograniczonym).
3. Właściciel BT UNITUR wymaga przedstawienia zaświadczenia o niekaralności, jeżeli przepisy prawa wprost wskazują, że pracowników w danych zawodach lub na danych stanowiskach obowiązuje wymóg niekaralności oraz oświadczenia o braku toczących się postępowań przygotowawczych, sądowych i dyscyplinarnych w sprawach na szkodę małoletnich. W przypadku braku możliwości przedstawiania powyższego zaświadczenia, BT UNITUR wymaga od kandydata/kandydatki złożenie oświadczenia o niekaralności i braku toczących się postępowań przygotowawczych, sądowych i dyscyplinarnych w sprawach na szkodę małoletnich.
4. Przed rozpoczęciem pracy każda osoba jest zobowiązana do zapoznania się i zaakceptowania, a w pracy kierowania się Standardami Ochrony Małoletnich w BT UNITUR.
5. Pozostałe osoby, które mogą mieć kontakt z dziećmi podczas imprezy turystycznej, również muszą być dla nich bezpieczne, niekarane, oraz nie mogą wobec nich toczyć się postępowania o czyny przeciwko dzieciom.
 - Sprawdzenie kierowców leży w gestii firmy transportowej.
 - Sprawdzenie pracowników ośrodków wypoczynkowych / hoteli leży w gestii właściciela obiektu.
 - Sprawdzenie przewodników, animatorów, instruktorów i innych osób leży w gestii właściciela danej firmy z którą BT UNITUR nawiązał współpracę.

Osoby już zatrudnione w BT UNITUR zostały zweryfikowane do 15 sierpnia 2024 r. według powyższych kryteriów. Wszystkie osoby pracujące z dziećmi muszą być dla nich bezpieczne, co oznacza m.in., że ich historia zatrudnienia powinna wskazywać, że nie skrzywdziły w przeszłości żadnego Dziecka.

Postanowienia końcowe

1. Polityka wchodzi w życie z dniem 15 sierpnia 2024 roku.
2. Biuro Turystyki UNITUR Tomasz Wasik udostępnia Standardy na swojej stronie internetowej oraz przekazuje wszystkim osobom podpisującym umowę na imprezę turystyczną.

WŁAŚCICIEL

Tomasz Wasik

BIURO TURYSTYKI UNITUR
Tomasz Wasik
80-401 Gdańsk
Al. Hallera 14
NIP 5842273379

STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNIICH

WYPOCZYNEK LETNI I ZIMOWY

Zachowania niedozwolone małoletnich wobec siebie i wobec Personelu Organizatora

Małoletnim, w czasie korzystania z działalności organizowanej na ich rzecz przez Organizatora, bezwzględnie zabrania się:

1. łamania powszechnie obowiązujących przepisów prawa, niniejszych Standardów, regulaminów korzystania z przestrzeni, w których realizowana jest działalność na rzecz Małoletnich oraz innych regulacji wewnętrznych Organizatora, z którymi Małoletni zostali zapoznani;
2. ubierania się w sposób zagrażający zdrowiu lub życiu Małoletniego lub osób postronnych;
3. ubierania się w sposób nieadekwatny do wieku i okoliczności;
4. posiadania niebezpiecznych lub niezabezpieczonych narzędzi, mogących być źródłem przypadkowego lub celowego zranienia;
5. pozostawiania mienia prywatnego Małoletniego bez nadzoru;
6. przebywania w stanie nietrzeźwości lub odurzenia;
7. niestosowania się do zgodnych z prawem poleceń Personelu Organizatora;
8. rozpowszechniania wśród innych Małoletnich treści szkodliwych i narażania ich na inne zagrożenia;
9. naruszania dobrego imienia Personelu Organizatora lub innego Małoletniego,
10. pomawiania Personelu Organizatora lub innego Małoletniego,
11. uporczywego nękania Personelu Organizatora lub innego Małoletniego,
12. szantażowania Personelu Organizatora lub innego Małoletniego,
13. grożenia Personelowi Organizatora lub innemu Małoletniemu,
14. wymuszania decyzji na Personelu Organizatora lub innym Małoletnim,
15. wdawania się w relacje uczuciowe z Personelem Organizatora,
16. nierównego traktowania lub dyskryminowania Personelu Organizatora lub innego Małoletniego ze względu na narodowość, rasę, wygląd, wykształcenie, poglądy polityczne, niepełnosprawność, szczególne potrzeby edukacyjne, płeć, tożsamość płciową lub z jakichkolwiek innych przyczyn, które nie stanowią dopuszczalnej przepisami prawa podstawy różnicowania w traktowaniu osoby,
17. wręczania lub nakłaniania innego Małoletniego do wręczania jakichkolwiek upominków lub środków materialnych Personelowi Organizatora,
18. nawiązywania kontaktów z Personelem Organizatora poza czasem realizacji zadań na rzecz Małoletnich, określonym przez Organizatora,
19. stosowania słownictwa powszechnie uważanego za wulgarne,
20. podnoszenia głosu na Personel Organizatora lub innego Małoletniego bez uzasadnionej przyczyny,
21. prezentowania i przysyłania innym Małoletnim materiałów zawierających treści niezwiązane z przedmiotem działalności Organizatora na rzecz Małoletnich, w tym niezgodne z prawem, nieadekwatne do wieku Małoletnich, prezentujące sceny przemocy lub zachowań aspołecznych,
22. niezgodnego z prawem nagrywania (utrwalania wizerunku lub głosu) Personelu Organizatora lub innego Małoletniego.
23. korzystanie ze sprzętu i sieci wifii obiektu możliwe jest jedynie pod nadzorem Personelu Organizatora.
24. dopuszcza się korzystanie z własnego sprzętu multimedialnego (np. telefon, tablet, komputer) jedynie bez dostępu do internetu lub z zainstalowaną „ochroną rodzicielską”, w przeciwnym wypadku urządzenie należy zdeponować u Personelu Organizatora, który może udostępnić je w wyznaczonym czasie i pod nadzorem.

Odpowiedzialność Małoletniego za naruszenie Standardów

1. Organizator może, wobec Małoletniego, który naruszył obowiązki wynikające z niniejszych Standardów, zaprzestać prowadzenia działalności na jego rzecz. W takiej sytuacji Personel Organizatora wzywa rodzica lub opiekuna prawnego Małoletniego i przekazuje mu Małoletniego informując o przyczynie podjęcia takiego działania. W zależności od charakteru konkretnej działalności prowadzonej na rzecz Małoletniego przez Organizatora, Personel Organizatora niezależnie od powyższego zobowiązany jest dopełnić również innych obowiązków, wynikających z regulaminów lub umów dotyczących danej działalności.
2. Jeżeli naruszenie przez Małoletniego obowiązków wynikających z niniejszych Standardów stanowi jednocześnie naruszenie powszechnie obowiązujących przepisów prawa, Organizator zobowiązany jest skierować odpowiednie zawiadomienia do właściwych organów państwowych.

Załącznik 2

PRACOWNICY WYZNACZENI DO DZIAŁAŃ NA RZECZ OCHRONY DZIECKA NA WYPOCZYNKU:

L. poj.	Obszar odpowiedzialności	Imię i nazwisko	Dane kontaktowe
1	Nadzór nad prawidłowym stosowaniem standardów i ich aktualnością - osoba odpowiedzialna za standardy ochrony dzieci wdrażającą standardy ochrony dzieci		
2	Zapewnienie bezpiecznego korzystania z Internetu – Koordynator bezpieczeństwa w Internecie		
3	Przyjmowanie zgłoszeń i uruchamianie interwencji - Osoba odpowiedzialna za interwencję		
4	Opracowanie planu wsparcia i jego monitorowanie - osoba odpowiedzialna za udzielanie wsparcia		

PODCZAS WYPOCZYNKU BĘDZIEMY NA TERENIE:

1. jednostki opieki specjalistycznej:
2. kuratorium oświaty:
3. Sądu Rejonowego:
4. jednostki Policji :
5. Ośrodka Pomocy Społecznej:

WŁAŚCICIEL

Tomasz Wasik

BIURO TURYSTYKI UNITUR
Tomasz Wasik
80-401 Gdańsk
Al. Hallera 14
NIP 5842273379

Załącznik 3

STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNIICH – wytyczne personel Zasady bezpiecznych relacji pracownik – dziecko

1. Zasady bezpiecznych relacji pracowników z dziećmi obowiązują wszystkich pracowników, współpracowników, stażystów i wolontariuszy, członków podmiotu, a także każdą dorosłą osobę mającą kontakt z dziećmi znajdującymi się pod opieką podmiotu, jeśli kontakt ten jest związany z działalnością podmiotu.
2. Naczelną zasadą wszystkich czynności podejmowanych przez kadrę wypoczynku jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie.
3. Kadra traktuje dziecko z szacunkiem oraz szanuje jego prawa oraz potrzeby.
4. Niedopuszczalne jest stosowanie wobec dziecka przemocy w jakiegokolwiek formie.
5. Niedopuszczalne jest nawiązywanie z dzieckiem relacji o charakterze seksualnym czy romantycznym.
6. Kadra działa w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych organizatora wypoczynku oraz swoich kompetencji.
7. Każdy pracownik jest zobowiązany do utrzymywania profesjonalnej relacji z dzieckiem i każdorazowego rozważenia, czy reakcja, komunikat bądź działanie wobec dziecka są adekwatne do sytuacji, bezpieczne, uzasadnione i sprawiedliwe wobec innych dzieci. Wszelkie działania względem dziecka powinny być prowadzone w sposób otwarty i przejrzysty dla innych, aby zminimalizować ryzyko błędnej interpretacji zachowania.

Komunikacja z dziećmi

Każdy członek kadry w komunikacji z dzieckiem:

- 1) zachowuje cierpliwość i szacunek wobec dziecka;
- 2) uważnie słucha dzieci i udziela im odpowiedzi adekwatnych do ich wieku i danej sytuacji;
- 3) zwraca się do dziecka po imieniu (nie nazwisku lub numerze na koszulce);
- 4) podejmując decyzje dotyczące dziecka, informuje je o tym i stara się brać pod uwagę jego oczekiwania;
- 5) szanuje prawo dziecka do prywatności. Jeśli konieczne jest odstępnie od zasady poufności, aby chronić dziecko, informuje je o tym najszybciej jak to możliwe;
- 6) dba o to, aby w przypadku dostępności innych pracowników, być w zasięgu ich wzroku lub słuchu kiedy prowadzi aktywności z dziećmi. W wyjątkowych i uzasadnionych sytuacjach, kiedy musi zostać z dzieckiem sam na sam, zawsze powiadamia o tym inni pracownicy oraz informuje, w którym dokładnie miejscu będzie przebywać wraz z dzieckiem;
- 7) zapewnia dziecko, że jeśli czuje się niekomfortowo w jakiejś sytuacji, wobec konkretnego zachowania czy słów, może o tym powiedzieć temu pracownikowi lub wskazanej osobie i może oczekiwać odpowiedniej reakcji i/lub pomocy;
- 8) nie zawstydza, nie upokarza, nie lekceważy i nie obraża dziecka;
- 9) nie krzyczy na dziecko;
- 10) nie ujawnia informacji wrażliwych dotyczących dziecka wobec osób nieuprawnionych, w tym wobec innych dzieci. Obejmuje to wizerunek dziecka, informacje o jego/jej sytuacji rodzinnej, ekonomicznej, medycznej, opiekuńczej i prawnej;
- 11) nie zachowuje się w obecności dzieci w sposób niestosowny. Obejmuje to używanie wulgarnych słów, gestów i żartów, czynienie obraźliwych uwag, nawiązywanie w wypowiedziach do aktywności bądź atrakcyjności seksualnej oraz wykorzystywanie wobec dziecka relacji władzy lub przewagi fizycznej (zastraszanie, przymuszanie, groźby).

Działania z dziećmi

1. Każdy członek kadry w działaniach z dziećmi:

- 1) jest zobowiązany do jawności każdorazowego kontaktu z dziećmi;
- 2) swoim zachowaniem daje przykład dzieciom i jest dla nich wzorem do naśladowania;
- 3) aktywizuje dzieci i traktuje je równo bez względu na ich płeć, orientację seksualną, sprawność/niepełnosprawność, status społeczny, etniczny, kulturowy, religijny i światopogląd;
- 4) dba o bezpieczeństwo i dobre samopoczucie dzieci.
- 5) zawsze ma wiedzę co robią dzieci, znajdujące się pod jego opieką i gdzie przebywają;
- 6) nie dopuszcza do oddalenia się dziecka od grupy tylko z jednym dorosłym, chyba że dotyczy to członka rodziny/osoby bliskiej i zostało to wcześniej uzgodnione z rodzicem dziecka lub wymagają tego względy bezpieczeństwa (np. wizyta z dzieckiem u lekarza).

- 7) jest uważny na fizyczne i emocjonalne potrzeby dzieci oraz pomaga w ich zabezpieczeniu. Upewnia się, że dzieci wiedzą komu mogą zgłaszać swoje obawy lub niewłaściwe zachowania.
 - 8) stawia na pierwszym miejscu dobrostan dzieci i ich radość z uczestnictwa w wypoczynku. Wspiera dzieci w nawiązywaniu relacji z innymi uczestnikami wypoczynku w sposób pozbawiony presji i pozostawiający wolność wyboru co do osób, z którymi dziecko chce lub nie chce nawiązywać kontaktu. Jest uważny na procesy grupowe występujące między dziećmi.
 - 9) dba o odpowiednie rozlokowanie dzieci w pokojach.¹
 - 10) zgłasza wszelkie obawy dotyczące bezpieczeństwa i dobrego samopoczucia dzieci do kierownictwa lub osoby wyznaczonej, odpowiedzialnej za bezpieczeństwo dzieci.
 - 11) uwzględnia bezpieczeństwo dzieci oraz zapewnia dostęp do szybkiej pomocy medycznej (dostęp do apteczki pierwszej pomocy, możliwość wezwania pogotowia);
 - 12) nie angażuje dzieci w zabawy i inne aktywności uwłaczające lub obrażające je, ośmieszające, niewłaściwe, przekraczając granice intymności.
 - 13) dba o dobrostan fizyczny dziecka zapewniając mu wartościowe posiłki, odpowiednią ilość snu oraz czas na regenerację.
 - 14) informuje kierownictwo podmiotu o wszystkich ryzykownych sytuacjach, które obejmują zauroczenie dziecka pracownikiem lub pracownika dzieckiem. W przypadku bycia świadkiem takiej sytuacji, reaguje stanowczo i z wycuciem.
 - 15) unika faworyzowania dzieci i nie otacza ich osobistą opieką, której nie potrzebują;
 - 16) nie nawiązuje z dzieckiem jakichkolwiek relacji romantycznych lub seksualnych ani nie składa mu propozycji o nieodpowiednim charakterze. Obejmuje to także seksualne komentarze, żarty, gesty oraz udostępnianie dzieciom treści erotycznych i pornograficznych bez względu na ich formę;
 - 17) nie utrwała wizerunku dziecka (filmowanie, nagrywanie głosu, fotografowanie) dla potrzeb prywatnych. Dotyczy to także umożliwienia osobom trzecim utrwalenia wizerunków dzieci, jeśli kierownictwo podmiotu nie zostało o tym poinformowane, nie wyraziło na to zgody i nie uzyskało zgód rodziców/opiekunów prawnych oraz samych dzieci;
 - 18) nie proponuje dzieciom alkoholu, wyrobów tytoniowych ani nielegalnych substancji, jak również nie używa ich w obecności dzieci;
 - 19) nie przyjmuje pieniędzy ani prezentów od dziecka oraz rodziców/opiekunów prawnych dziecka. Nie wchodzi w relacje jakiegokolwiek zależności wobec dziecka lub rodziców/opiekunów dziecka, które mogłyby prowadzić do oskarżeń o nierówne traktowanie bądź czerpanie korzyści majątkowych i innych.
3. Wychowankowie i kadra kwaterowani są zakwaterowani w osobnych pokojach.
 4. Niedozwolone jest pozostawianie dzieci samych na noc w pokoju opiekuna (z wyjątkiem członków rodziny – za zgodą rodzica);
 5. Przed wejściem do pokoi zawodników zawsze puka sygnalizując swoją chęć wejścia.
 6. Członek kadry nie przebywa w pokoju sam na sam z wychowankiem. Jeśli taka sytuacja ma miejsce, należy zostawić otwarte drzwi.

Kontakt fizyczny z dziećmi

Każde działanie wobec dziecka noszące znamiona aktu przemocy jest niedopuszczalne. Istnieją jednak sytuacje, w których fizyczny kontakt z dzieckiem może być stosowny i spełnia zasady bezpiecznego kontaktu, gdyż jest odpowiedzią na potrzeby dziecka w danym momencie, uwzględnia wiek dziecka, etap rozwojowy, płeć, kontekst kulturowy i sytuacyjny. Nie można jednak wyznaczyć uniwersalnej zasady, po to by określić kiedy taki kontakt fizyczny jest odpowiedni, ponieważ zachowanie odpowiednie wobec jednego dziecka może być nieodpowiednie wobec innego. Należy zawsze kierować się swoim profesjonalnym osądem, słuchając, obserwując i odnotowując reakcję dziecka, pytając je o zgodę na kontakt fizyczny (np. przytulenie) i zachowując świadomość, że nawet przy dobrych intencjach taki kontakt może być błędnie zinterpretowany przez dziecko lub osoby trzecie.

Każdy członek kadry wypoczynku w kontakcie fizycznym z dziećmi:

¹ Cała grupa powinna mieszkać na jednym piętrze, a jeżeli jest to niemożliwe co najmniej jeden wychowawca powinien mieszkać na każdym piętrze zajmowanym przez dzieci. Rozlokowanie podopiecznych w pokojach powinno być dla nich komfortowe i dostosowane do etapu ich rozwoju psychofizycznego. W przypadku noclegu zbiorowego dzieci powinny być podzielone według płci, a jeśli nocleg odbywa się w jednej dużej sali, należy wyznaczyć strefy dostosowane do podanych wytycznych, rozlokowane w różnych miejscach pomieszczenia.

- 1) w sytuacji, w której musi dotknąć dziecko, aby skorygować jego postawę, uprzednio wyjaśnia co i z jakiego powodu będzie robił;
- 2) jest zawsze przygotowany na wyjaśnienie swoich czynności i gestów względem dziecka;
- 3) zachowuje szczególną ostrożność wobec dzieci, które doświadczyły nadużycia i krzywdzenia, w tym seksualnego, fizycznego bądź zaniedbania;

Takie doświadczenia mogą czasem sprawić, że dziecko będzie dążyć do nawiązania niestosownych bądź nieadekwatnych fizycznych kontaktów z dorosłymi. W takich sytuacjach pracownik powinien reagować z wyczuciem, jednak stanowczo i pomóc dziecku zrozumieć znaczenie osobistych granic.

- 4) nie ukrywa i zachowuje jawność utrzymywania kontaktów z dzieckiem.

Kontakt fizyczny nie może być związany z jakąkolwiek gratyfikacją ani wynikać z relacji władzy. Jeśli pracownik jest świadkiem jakiegokolwiek z wyżej opisanych zachowań i/lub sytuacji ze strony innych dorosłych lub dzieci, zawsze powinien poinformować o tym osobę odpowiedzialną i/lub postąpić zgodnie z obowiązującą procedurą interwencji.

- 5) w sytuacjach wymagających czynności pielęgnacyjnych i higienicznych wobec dziecka, unika innego niż niezbędny kontaktu fizycznego z dzieckiem. Należy zadbać o to, aby podczas każdej czynności pielęgnacyjnej i higienicznej była obecna inna osoba z podmiotu. Jeśli pielęgnacja i opieka higieniczna nad dziećmi należą do obowiązków kadry, jest ona odpowiednio przeszkolona;

Dotyczy to zwłaszcza pomagania dziecku w ubieraniu i rozbieraniu, jedzeniu, myciu i w korzystaniu z toalety. Jeżeli dziecko tego potrzebuje, przy ustalaniu osoby towarzyszącej dziecku podczas tych czynności należy uwzględnić preferencje dziecka co do wyboru tej osoby. Jeśli pielęgnacja i opieka higieniczna nad dziećmi należą do obowiązków kadry, powinna zostać przeszkolona w tym kierunku;

- 6) nie bije, nie szturcha, nie popycha, nie szarpie, nie kopie, nie klepie, ani w jakikolwiek sposób nie narusza integralności fizycznej dziecka;
- 7) nie dotyka dziecka w sposób, który może być uznany za nieprzyzwoity lub niestosowny;
- 8) nie angażuje się w takie aktywności jak łaskotanie, udawane walki z dziećmi czy brutalne zabawy fizyczne;
- 9) niedopuszczalne jest spanie z dzieckiem w jednym łóżku lub w jednym pokoju. Jeżeli ze względów organizacyjnych obiektu, w którym odbywa się wypoczynek, dzieci wymagające szczególnej opieki muszą zostać umieszczone w pokojach kilku lub kilkunastoosobowych, dopuszczalne jest, aby w pokoju z dziećmi dla ich bezpieczeństwa spało również 2 opiekunów, najlepiej tej samej co dzieci płci.

W takim wypadku należy zadbać o prywatność zarówno dzieci jak i opiekunów, w szczególności nie dopuszczać do złamania zasady intymności i prywatności przy czynnościach takich jak przebieranie się dzieci i dorosłych.

Kontakty przed i po zakończonym wypoczynku

1. Kontakt z dzieckiem powinien odbywać się wyłącznie w czasie przygotowania, odbycia i zakończenia wypoczynku oraz dotyczyć celów mieszczących się w zakresie obowiązków kadry.
2. Kadry nie wolno zapraszać dzieci do swojego miejsca zamieszkania ani spotykać się z nimi w innych miejscach, przed lub po zakończonym wypoczynku.
3. Kadry nie wolno kontaktować się z dziećmi poprzez prywatne kanały komunikacji (prywatny telefon, e-mail, komunikatory, profile w mediach społecznościowych). Jeżeli nawiązanie kontaktu jest konieczne, właściwą formą komunikacji z dziećmi i ich opiekunami przed i po zakończonym wypoczynku są kanały służbowe (e-mail, telefon służbowy). Jeśli podmiot nie posiada telefonów służbowych istnieje możliwość komunikacji z dzieckiem przez kanały internetowe (np. grupy w mediach społecznościowych, mailingi) wyłącznie, jeśli w grupie lub w gronie odbiorców jest jeszcze jedna osoba dorosła, lub odbiorcami jest co najmniej dwoje dzieci. Każdorazowo musi być to kontakt jawny.
4. Jeśli zachodzi konieczność spotkania z dzieckiem przed lub po zakończonym wypoczynku, kadra powinna poinformować o tym organizatora wypoczynku, a opiekun dziecka musi wyrazić zgodę na taki kontakt.

5. Jeśli dziecko i jego opiekun dzieci są osobami bliskimi lub znajomymi członka kadry, podczas kontaktów towarzyskich, ten członek kadry jest zobowiązany do zachowania w poufności wszystkich informacji dotyczących innych dzieci oraz ich opiekunów.

Bezpieczeństwo w kontaktach online

1. Każdy członek kadry jest świadomy cyfrowych zagrożeń i ryzyka wynikającego z rejestrowania prywatnej aktywności w sieci przez aplikacje i algorytmy, ale także własnych działań w Internecie.

Świadomość dotyczy polubień określonych stron, korzystania z aplikacji randkowych, na których można spotkać dzieci, z którymi prowadzi działania w obszarze zawodowym, obserwowania określonych osób/stron w mediach społecznościowych i ustawień prywatności kont, z których korzysta. Pracownik musi też wiedzieć, że jeśli profil pracownika jest publicznie dostępny, dziecko, rodzic/opiekunowie będzie mieć wgląd w jego cyfrową aktywność.

2. Członek kadry nie może używać swoich prywatnych kont w mediach społecznościowych do publikowania informacji związanych z pracą z dziećmi. Wszelka tego rodzaju komunikacja jest prowadzona poprzez oficjalne media społecznościowe podmiotu. Publikując komentarze na portalach społecznościowych każdy pracownik kieruje się rozważą, i ocenia czy nie zagraża to dobru dziecka i nie wyrządzi mu krzywdy.

3. Członkowi kadry nie wolno nawiązywać kontaktów z dzieckiem znajdującym się pod opieką poprzez przyjmowanie bądź wysyłanie zaproszeń w mediach społecznościowych dla celów innych niż służbowe.

4. W trakcie zajęć czy innych aktywności, dzieci nie powinny używać urządzeń elektronicznych².

5. Komunikacja internetowa, przed, w trakcie i po wypoczynku, powinna odbywać się w miarę możliwości za pośrednictwem opiekuna. W przypadku, kiedy nie jest to możliwe, należy uzyskać zgodę opiekuna oraz dziecka na komunikację bezpośrednią, pamiętając o tym, że bezpośrednia komunikacja z dzieckiem za pośrednictwem poczty elektronicznej bądź zamkniętych grup służących komunikacji z dziećmi (np. Whatsapp, Messenger), jest możliwa wyłącznie, jeśli w grupie lub w gronie odbiorców jest jeszcze jedna osoba dorosła, lub odbiorcami jest co najmniej dwoje dzieci. Każdorazowo musi być to kontakt jawny.

6. Wiadomości powinny ograniczać się wyłącznie do komunikacji związanej bezpośrednio z uczestnictwem dziecka w wypoczynku. W szczególności nie należy przysyłać niczego co osoba trzecia mogłaby uznać za wiadomość o charakterze seksualnym.

7. Zabronione jest komunikowanie się z dziećmi poprzez czaty internetowe, strony z grami, komunikatory internetowe, za wyjątkiem sytuacji opisanej w ust. 5.

Zasady bezpiecznych relacji dziecko – dziecko

Zasady bezpiecznych relacji dziecko - dziecko dotyczą bezpiecznych relacji pomiędzy dziećmi będącymi odbiorcami działań podmiotu, zwłaszcza, gdy trwają one dłuższy czas, a dzieci funkcjonują w społeczności i tworzą się między nimi relacje.

W przypadku podmiotów, w których kontakt między dziećmi jest okazjonalny i krótkotrwały wprowadzenie zasad nie jest obowiązkowe, aczkolwiek zaleca się komunikowanie dzieciom zasad, na jakich funkcjonuje przestrzeń wolna od przemocy oraz podanie informacji o osobie, do której dziecko może się zwrócić w sytuacji, gdy wydarzyło się coś, co je niepokoi, ktoś je skrzywdził lub przekroczył granice dziecka.

Treść zasad bezpiecznych relacji dziecko - dziecko powinna zostać wypracowana z udziałem dzieci i z uwzględnieniem specyfiki podmiotu oraz potrzeb dzieci w nim przebywających. W sytuacji, gdy w podmiocie są dzieci w różnych grupach wiekowych i z różnymi potrzebami, można opracować wersję zasad dla różnych grup.

Zagadnienia, które znajdują w „zasadach bezpiecznych relacji między dziećmi” powinny obejmować:

- 1) Zasady komunikacji;
- 2) Zakaz stosowania przemocy w jakiegokolwiek formie;
- 3) Sposoby rozwiązywania konfliktów;
- 4) Szacunek dla cudzej własności, prywatności i przestrzeni;
- 5) Równe traktowanie, szacunek dla różnorodności, indywidualnej tożsamości i ekspresji.

2. Jeśli podjęto interwencję z powodu krzywdzenia rówieśniczego, ewaluacja i weryfikacja zasad bezpiecznych relacji pomiędzy dziećmi odbywa się po każdej sytuacji kryzysowej.

² Chodzi o zapobieżenie nagrywaniu, robieniu zdjęć.

OŚWIADCZENIE
O ZAPOZNANIU SIĘ ZE STANDARDAMI OCHRONY DZIECI
I ZOBOWIĄZANIU DO ICH PRZESTRZEGANIA

Ja, niżej podpisana (-y) oświadczam, że zapoznałam/-em się z polityką ochrony dzieci (w tym zasadami bezpiecznych relacji personel - dziecko) obowiązującą w Biurze Turystyki UNITUR Tomasz Wasik, 80-401 Gdańska Al. Hallera 14, NIP: 584-227-33-79 i zobowiązuję się jej ich przestrzegania.

.....
CZYTELNY podpis

WŁAŚCICIEL

Tomasz Wasik

BIURO TURYSTYKI UNITUR
Tomasz Wasik
80-401 Gdańsk
Al. Hallera 14
NIP 5842273379